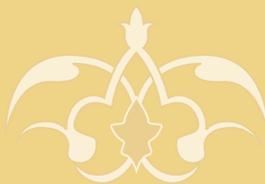

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آخرین پدر

خدیجه قزی

(گروه شهید اسفندیار نوروزی سروعلیا)

سرشناسه: قزی، خدیجه، ۱۳۶۲-
عنوان و نام پدیدآور: آخرین پدر/نویسنده خدیجه قزی؛ [برای]
گروه شهید اسفندیار نوروزی سروعلیا.
مشخصات نشر: سبزوار: انتشارات فیروزی، ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهری: ۹۲ص.: مصور (رنگی).
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۸۷۱-۵-۳-۳
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
یادداشت: کتابنامه: ص. ۸۸ - ۹۲؛ همچنین به صورت زیرنویس.
موضوع: ولایت
Sainthood*
شناسه افزوده: گروه شهید اسفندیار نوروزی سروعلیا
رده بندی کنگره: BP۲۲۳
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۴۵
شماره کتابشناسی ملی: ۹۹۹۲۲۱۶
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا

انتشارات فیروزی

آخرین پدر

نویسنده: خدیجه قزی
(گروه شهید اسفندیار نوروزی سروعلیا)
طرح جلد: محمود مهری - الهام ستاری پور
گرافیک و صفحه‌آرا: الهام ستاری پور
چاپ اول ۱۴۰۳ - شمارگان: ۱۰۰۰ جلد
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۸۷۱-۵-۳-۳
چاپ و لیتوگرافی: پیشگامان
انتشارات: فیروزی
قیمت: ۱۰۰ هزار تومان

(راه ارتباط ما با شما) ۰۹۳۳۳۷۳۴۴۲۲

لطفا نظرات خود را درباره‌ی این کتاب با ذکر نام آن به‌صورت پیامک / ایتا برای ما ارسال نمایید.

تقدیم به پدر و وسعت شانه‌هایش...
آن‌گاه که سر بر شانه‌اش گذاشته،
و به امتداد تاریخ بشریت اشک ریخته،
از دلتنگی شکوه می‌کنیم.

فهرست مطالب

۹	مقدمه
۱۱	دل‌نوشته
۱۴	در حضور پدر
۱۴	معرفی پدر
۱۵	واژه پدر
۱۶	امام والد شفیق
۱۷	تذکر
۱۸	امام زمان پدری مهربان
۱۸	امام زمان پدر همه امت
۲۱	کانون عاطفه
۲۲	روایات
۲۴	دعا
۲۴	احترام
۲۶	معرفی به کودکان
۲۸	بهترین هدیه برای امام پدر مهربان
۲۹	جلوه‌های مهربانی امام در حق امت
۲۹	۱. حیات
۲۹	۲. محبت
۲۹	۳. دعا

۳۱	وظایف در مقابل پدر مهربان امت
۳۱	۱. اطاعت و پیروی از امام
۳۱	۲. ابراز عشق و علاقه به امام
۳۱	۳. دوری از گناه و اهتمام به خیرات
۳۱	۴. حفظ حرمت و تکریم ائمه
۳۲	امام و حق پدری بر مردم
۳۲	پدری آگاه به احوال فرزندان
۳۴	حمایت پدرانه
۳۵	نیکی به پدر
۳۶	امام در حکم پدر ماست
۳۸	پدر ملکوتی ما چه حقوقی بر گردن ما دارد
۳۸	حق وجود و هستی
۳۹	حق بقا در دنیا
۴۰	حق منعم
۴۰	حق پدر بر فرزند
۴۲	قرنهاست که مهربان ترین پدری
۴۳	نامه ای از پدر دلسوز شیعیان به فرزندان
۴۳	نامه ای از او
۴۵	دعوتنامه
۴۶	پدر دل نگران است
۴۷	امام رحمت واسعه الهی و مهربان ترین پدر عالم
۴۸	غائب حاضر
۵۰	همه علم کتاب نزد امام است

- ۵۱ مبنا و چگونگی رویت امام
- ۵۲ امام عین انسانیت است (امام عین الانسان)
- ۵۲ امام زمان یا قلب کل
- ۵۵ او غائب نیست ما غائبیم
- ۵۶ پدر فراموش شده
- ۵۶ در غیاب پدر چه کنیم؟
- ۵۶ الف) مبانی عقلی
- ۵۷ ب) مبانی نقلی
- ۵۹ ولایت فقیه
- ۶۰ ولایت از نگاهی دیگر
- ۶۳ سخنی از دوست
- ۶۴ در انتظار پدر
- ۶۴ گفتگو با محسن مسجد جامعی
- ۶۸ پدر تضمین شده است
- ۷۲ بهشت موعود همراه پدر
- ۷۲ زیبایی ظهور
- ۷۴ رجعت
- ۷۷ در احوالات پدر غریب من
- ۷۷ شروع بی پایان
- ۸۷ اکنون کجایی؟
- ۹۰ سخن آخر
- ۹۱ منابع

مقدمه

پدر...

جان‌ست دوباره برای زندگی، سپری است بر ناملایمات روزگار...
بدون پدر دنیا محلی است دهشتناک*.

پدر فرمانروایی می‌کند بدون هیچ نایب السلطنه‌ای.

احتیاجی به تسبیح نیست چون با انگشتان پدر ذکر
دوست داشتن گوییم. ای کاش سهم هیچ فرزندی از پدر، قابی
خالی از رویا نباشد.

پدر یعنی زیر هزاران تعهد خم نشدن، استوار ماندن، به جرم
پدر بودن، به لطف پدر بودن...

پدر یعنی به اشک‌های فرزند که رسیدی، قامت خم کنی،
پدر یعنی بغض‌های یواشکی. پدر یعنی زیر سایه‌ی محکم او
قدرت گرفتن، دنیا را فتح کردن پا به پای فرزند...

پدر یعنی پرستش یک انسان، یعنی تخمین قدرت خدا،
تضمین قدرت خدا... یعنی عشق، غرور، صلابت...

برایمان دعا کن پدر که دعای پدر مستجاب می‌شود.

صدای گام‌های پدر آرامش می‌دهد.

* دهشتناک: ترسناک

پدر امنیتی است در عرصه ناشناخته‌ها. شعری است به
بلندای تاریخ، بلندای وجود.

ترانه‌ای است زیبا که زمزمه شده به مهربان‌ترین، تا کودکی را
بدرقه و امروز را به معنا برساند. پدر سایه‌ای است آن قدر بزرگ،
گسترده، که همه چیز را فراگیر می‌شود، حماسه‌ای است که
بارها در ذهن تکرار شده و هیچ به پایش نمی‌رسد.

پدر یعنی اقتدار، عشق، آرامش، یعنی گذشت...

پدر پلی است روی غصه‌ها، غصه‌هایی که مال او نبود...
تکیه‌گاهی است از جنس غیرت. پدر یعنی پرواز فرزند را به نظاره
نشستن، غرور او را خریدن.

پدر یعنی جاده را هموار کردن، یعنی هزار بار ترک برداشتن
و دم از شکست نزدن، ترک برداشتن و نشکستن...

پدر یعنی امن‌ترین نقطه جهان. فرقی نمی‌کند دور یا نزدیک،
همین که هست همه چیز با هم هست. دلگرمی، عشق، آرامش،
آسایش...

پدر...

از آسمان چه خبر؟ که تو به راه‌های آسمانی آشناتری...

با سپاس از اساتید بزرگوار
حجت‌الاسلام حسن محمودی
حجت‌الاسلام موسی اسفندیاری

دانشته

ای نور برافروخته، ماه تابنده، چراغ فروزنده، لحظه‌لحظه بی‌قرار دیدارتان هستم، نگذارید قلب‌هایمان سنگین شود. به خدا سوگند، اگر از رازهای دنیا باخبر شویم و زمان آمدنت را بدانیم، دنیا را تزیین خواهیم کرد.

آگاهی که چه انسان‌هایی حسرت‌به‌دل، با گلوبی پر از بغض، از این دنیا رفتند؟

کاش بیایی! که آدمیان، انسانیت را به زیر آوار فراموشی‌ها سپرده‌اند، حال که خاک از خونِ سرخ، گلگون است، زمین در حسرت یک مرد می‌سوزد.

ای تک‌ستاره رهنما در تاریکی شب‌ها و بیابان‌ها و گرداب دریاها، حسرت به دل‌مان نگذار!

چه جمعه‌ها که یک‌به‌یک غروب شد و نیامدی! خنده بر لب‌هایمان خشکیده، زندگی‌مان را زمستان سرد و بی‌روح فرا گرفته، گوشمان از ضجه‌ی کودکان بی‌پناه و مویه‌ی زنان داغدار و ناله‌ی مردمان ستم‌دیده پر شده، دیگر رمقی نمانده است. برای نجات از این طوفان روزمرگی، به کشتی نوح امن تو نیاز است. بیا! که شکستن این بت جهل و غفلت، فقط از دست‌ان ابراهیمی تو بر می‌آید.

بیا! که غلبه بر اژدهای مدرن بدون عصای موسایی تو ممکن نیست!
ای همیشه حاضر، بیا! که جهان مرده را، تنها نفس مسیحایی تو
مایه‌ی حیات است.

بیا! که نمی‌خوانمت چون علی، با دستانی بسته، طنابی به گردن
انداخته، نشسته، کشان‌کشان، روبه‌رویش پهلو شکسته اجبار به
بیعتت کنم، یا چونان فرزند برومندش، تک‌سوار تنهایی‌ها خون به
جگرش کرده و صلح را به او بقبولانم.

بیا! که من آن جماعت کوفی نیستم که نایب بر حق‌اش، فرستاده‌اش
مسلم‌بن‌عقیل را به غریبی، به مظلومیت، در سکوت مرگبار کوچ‌های
کوفه یاری نرسانم، فراخواند اجابت نکنم، تنه‌ایش گذاشته و چون
دق‌الباب‌کرد در نگشایم.

جای تأسف و توبه نیست، چرا که چون سلیمان صد خزایی نیستم
که یعقوب‌وار به انتظار یوسف زمان بنشینم و پیشوای بر حق‌ام،
افتاده بر خاک، پاره‌پاره، غلطیده به خون، در زنجیر...

به درازای تاریخ در انتظار تو می‌نشینم، نه نه به انتظار نشستن
خطاست، در انتظارت باید ایستاد، باید دوید، باید کاری کرد، ای
دلسوزترین به بشریت.

ما منتظر ۳۱۳ نفر نمی‌مانیم، حسرت به دلمان نگذار...

در حضور پدر

معرفی پدر

آفریدگار ما را بدون واسطه، در عرصه این جهان به وجود نیاورده، ما پدر و مادری داریم که از ذرات گوشت و خون آنها ارتزاق* می‌کنیم و از دریای محبت و احساسات آنها برخوردار گشته‌ایم. در میان انسان‌ها محبتی خالص‌تر از محبت آنها سراغ نداشته، دلسوزتر و مهربان‌تر از آنها کسی به یاد نمی‌آوریم.

در تمام دل‌هایی که در عالم هستند، آشنا و بیگانه، فقط دو دل دائم به ما مشغول‌اند، برای ما می‌لرزند، از ترقی و رشد ما خشنود شده و در آرزوی ما هستند، در هر جرعه آبی که می‌نوشند، در هر لقمه نانی که می‌خورند، قدم به هر کجا که می‌گذارند، ما در نظر آنها مجسم هستیم، علاقه آنها قابل زوال نیست، از سوی دیگر کامل‌ترین و قوی‌ترین نوع محبت بین والدین و فرزندان است، شاید رابطه دو برادر، زن و شوهر و... از هم گسیخته اما رابطه عاطفی والدین با فرزندان به هیچ‌وجه گسیخته نخواهد شد، حتی بعد از تجربه مرگ، هر چند عجیب به نظر می‌رسد.

* ارتزاق: یعنی کسب روزی، روزی گرفتن. در این جا یعنی آفریدگار ما را به واسطه پدر و مادری به این جهان هستی آورده است.

والدین خود را همیشه فدایی فرزندان دانسته و تمام تلاش خویش را به کار بسته تا فرزندان در کمال آرامش و آسایش زندگی نمایند، پس به تکرار این مطلب بر کسی پوشیده نیست که دلسوزترین و مهربان‌ترین دوست انسان، والدین هستند.

ائمہ علیہ السلام، الخصوص امام زمان علیہ السلام نیز در روایات، نه تنها به عنوان پدر انسان‌ها، بلکه مهربان‌ترین پدر معرفی شده‌اند. امام رضا علیہ السلام: امام زمان از پدر و مادر به مردم مهربان‌تر است. (۱)

واژه پدر

پدر دو تعبیر دارد:

الف) ارتباط نسبی که منشأ پیدایش خدا و تولد فرد است و هر فردی به واسطه‌ی پدر و مادری به دنیا آمده‌است.

ب) یک نوع رابطه‌ی پدری دیگر که در آن پدران عهده‌دار تربیت و تکامل روحی و معنوی انسان هستند که به‌عنوان سرپرست (پدر روحانی)، پدر معنوی تعبیر می‌شوند.

وقتی نگاه می‌کنیم می‌بینیم همه ائمہ علیہ السلام این‌گونه هستند و این مسئولیت را به‌عهده دارند و به نوعی پدران معنوی ما هستند، به‌ویژه امام زمان علیہ السلام که امروز در قید حیات و ما فرزندان این پدر مهربان هستیم. (۲)

(۱) فقیه، ج ۴، ص ۴۱۸

(۲) فقیه، ج ۴، ص ۴۱۸

امام والد الشفیق (پدر دلسوز)

از امام رضا علیه‌السلام در حدیث مرو آمده است (۳) که امام علیه‌السلام پدری دلسوز می‌باشد، امامت به معنی در اختیار گرفتن امور دین می‌باشد، امام علیه‌السلام حدود و احکام دین را امضا و جاری می‌کند، از گناهان پاک، از هر عیب و نقضی منزّه و از علم مخصوص برخوردار است.

هیچ کس با او قرین نیست، عالمی با او برابری نمی‌کند، کسی را نمی‌توان به جای او گذاشت، معدن قداست، پاکی، مرکز عبادت و زهد و علم است. شریف‌ترین اشراف، از خاندان عبد مناف، علم‌اش همواره در تکامل، حلم‌اش * کامل، در سیاست ماهر، موفق به توفیقات الهی، از علوم خفیفه پروردگار برخوردار، از حکمت سیراب، به راه‌های آسمان آشناتر.

از پاسخ به سوالات نمی‌ماند، در طریق صواب حیران و سرگردان نمی‌باشد، از خطا و لغزش ایمن، خلق شده تا حجت باشد، بدون نیاز به فرزند هم‌چون پدر، چون فرزند گناه کند استغفار کند.

خلاصه این که امام علیه‌السلام، این دردانه معرفت هستی، یگانه پدری‌ست در نهایت عصمت، نهایت یقین، نهایت کمال، زیبایی، عدالت و...

تذکر

از امام رضا علیه‌السلام روایت داریم که امام زمان علیه‌السلام پدر دلسوز و شفیق است، پس اگر امام زمان علیه‌السلام پدر واقعی ماست، نسبت به او کوتاهی نکنیم، او را نیازاریم، غافل نباشیم، چون بیاید شرمنده نباشیم، آبروی پدر باشیم، بدانیم اگر فرزندی دستش در دست پدر باشد کسی به او طمع نمی‌کند امام حسن عسگری علیه‌السلام: مایه زینت ما باشید نه مایه سرشکستگی. (۴)

دست‌هایمان را در دست پدر واقعی بگذاریم تا در دام شیاطین نیافتیم، به معنای واقعی او را پدر خود بدانیم و دوستش داشته باشیم، پدر اگر پناه‌گاه است چه پناه‌گاهی بزرگ‌تر از امام علیه‌السلام، اگر پشتیبان است چه پشتیبانی بزرگ‌تر از او!

امام زمان پدری مهربان

امام زمان پدر همه امت

پیامبر صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیه السلام نقش پدری مهربان برای انسان‌ها دارند.

✽ قرآن: ابراهیم علیه السلام پدر شماس است.*

✽ قرآن: و والد و ما ولد** «سوگند به پدر*** و فرزندى*** که پدید آورده است.»

✽ روایات:

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: من و علی پدران این امت هستیم. (۵)

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: حق علی بر مسلمانان مانند حق پدر بر فرزندان است. (۶)

امام رضا علیه السلام: امام علیه السلام برای انسان‌ها همدم و رفیق، پدری مهربان و برادری همانند است. (۷) ائمه علیه السلام چنین نقشی دارند، امام زنده هر زمان، پدر امت است، نه تنها پدر شیعیان و مسلمانان، بلکه پدر همه انسان‌هاست.

(۵) بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۱۱

(۶) بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۵

(۷) مسند الامام الرضا، ج ۱، ص ۶۹

* سوره حج، آیه ۷۸

** سوره بلد، آیه ۳

*** پیامبر اسلام

**** ائمه

